

Uvodnik

Peti broj Socijalnih tema logičan je plod nastavka naših nastojanja! Mali je to jubilej ovog časopisa koji odolijeva svim nevoljama koje se uopće u tom području znanstvenog djelovanja mogu pojaviti! No, usprkos svemu, on i dalje opstaje. I sada, poslije ovog broja, čini nam se da mu nema kraja!

U ideji Uredništva ovaj broj je trebao biti posvećen znanstvenoj kritičkoj analizi našega pravnog sustava bremenitoga više nego upitnim zakonskim rješenjima, nedjelotvornošću sudova te etičkim dubiozama sudionika čitavog tog sustava. Trebao je donijeti nove ideje i suvisle prijedloge usmjerene nalaženju mogućih rješenja za njegovo ozdravljenje, pokazati putove kojima bi trebalo ići. Nažalost, ni autori koji su se prihvatili tog pothvata nisu završili svoje članke do zaključenja broja!

Ovakav razvoj situacije učinio je da radovi koje će zainteresirani znanstveni krugovi naći na stranicama petoga broja Socijalnih tema, ostanu u užem psihosocijalnom krugu interesa, što za sam časopis nije nimalo loše! Zahvaljujući tome neki zaista izuzetni članci objelodanjeni su i prije no što je bilo planirano!

Prvi od tih članaka posvećen je „zelenom socijalnom radu”, ujedno i prvi u nas koji se tako eksplicitno bavi ovim zanimljivim i tako aktualnim temama povezujući ekološke paradigme sa suptilnim područjima djelovanja socijalnog rada dnevno preplavljenog pojavama kojih su korijeni upravo u tim ekološkim, klimatskim i njima uvjetovanim fenomenima!

Slijedi članak koji se vrlo intenzivno bavi pitanjima kontratransfera u art terapiji i tako nas, nakon članka posvećenog katarzičnom djelovanju drame autorice Puškar Mustafić (u četvrtom broju), nastavlja voditi razmišljanjima o umjetnosti ne samo kao o fenomenu koji omogućuje: opuštanje, oslobađanje od teškim doživljajima izazvanih napetosti, liječenje i vrlo ozbiljnih psihičkih poteškoća, nego i kao „ljepšoj sestri” znanosti, koja ponekad i prije nje, znanosti, inače u ovoj zapadnoj, sada već ozbiljno dekadentnoj civilizaciji, predodređenoj i okrunjenoj ekskluzivnim pravom na otkrivanje tajni ovoga svijeta, otkriva često i najsloženije znanstvene zagonetke! I ne samo to, umjetnost, osobito ona umjetnost riječi, ista ta otkrića nudi formulirana na daleko ljepši, šarmantniji i suptilniji način! Za to ona, umjesto suhoparnog znanstvenog jezika,

koristi rimu, metaforu, alegoriju i druge stilske figure nudeći svijetu spoznaje o njemu bez očekivanja da za epohalna otkrića dobiva razne znanstvene nagrade i njima se kiti! Njoj, umjetnosti, dovoljno je da oslika svijet. Nekada nagrđen, iskritiziran, ismijan, ali i uljepšan. Svakako pokrene neke pozitivne emocionalne i kognitivne procese i svim što nudi čini ljude boljima, humanijima, kvalitetnijima, ali i mudrijima! I, nimalo manje zanimljivo, taj svijet se pravi kao da ne vidi što mu umjetnost nudi nizašto tisućljećima! Ili zaista ne uočava ta otkrića, za kojima tragaju naraštaji znanstvenika bez uspjeha!

Uvođenjem znanosti u osvještavanje i te značajke umjetnosti i umjetnost snažnije djeluje na razvoj znanosti! Takvim prožimanjem one uspjevaju ovome svijetu dati mnogo više, mnogo bolje i ljepše plodove svojih nastojanja!

Ostali radovi bave se vrlo aktualnim temama, primjerice, kod nas inovativnim udomljavanjem djece s poremećajima u ponašanju, kao kvalitetnijeg puta vraćanja ovog dijela populacije u riziku s margine društva, uspoređivanjem razine stresa na poslu djelatnika u javnom i realnom sektoru, te isto tako aktualnom, prevencijom nasilja iz perspektive obitelji/doma i škole.

Časopis, dakle, nastavlja svojim putom donošenja rezultata istraživanja iz vrlo aktualnih područja društvenih znanosti i, što nam se čini posebno vrijednim, zaista inovativnim temama iz svijeta znanosti uopće.